

РЕШЕНИЕ

№ 16385

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11229** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Л. Г., чрез адв. Г. Г. от САК, против Решение № 2153-21-197/27.10.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-814/17.08.2023 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/56 от 18.07.2023 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Жалбоподателят обжалва решението, като моли същото да бъде отменено и преписката върната на административния орган за ново произнасяне. Твърди, че решението е издадено в нарушение на процесуалните правила установени в АПК. Посочва, че при издаване на решението е нарушен чл. 35 от АПК, като не са изяснени всички факти и обстоятелство, както и чл. 40, ал. 2 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител адв. Г., който дава подробно становище по основателността на жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира се присъждане на разноски. Постъпили са и писмени бележки по делото.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. – град, в съдебно заседание чрез юрисконсулт В., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а решението потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. По делото са постъпили и писмени бележки с подробни доводи по същество.

Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Н. Л. Г. е подал Заявление за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради

общо заболяване вх. № 2112-21-482/05.02.2019 г. Към него са били представени изискуемите документи за осигурителен стаж, съгласно чл. 3 НПОС, за преценка правото на пенсията, а именно: Трудова книжка № 25/07.02.1975 г., издадена от „ГТП Н.“ С.; трудова книжка № 102/01.11.2005 г., издадена от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ С.; осигурителна книжка № [ЕГН]/31.03.1999 г.; Осигурителна книжка № [ЕГН] от 27.10.2000 г., с отбелязана дата на възникване на осигуряването 02.02.2000 г.; Военно отчетна книжка № 059565/30.09.1972 г.; УП-3 №8/ от 13.03.2012 г.; УП-3 от 18.03.2000 г.; УП-3/28.08.2013 г.; три броя ведомости – оригинал; писмо до Министерство на промишлеността; служебна бележка за доходи за 1998 г.; справка за доходи за м. Януари 1999 г.; справка за доходи; служебна бележка за сумата на облагане. Приложени са също така удостоверение УП-2 № 4 от 18.03.2000 г. издадено от „ПРО-Н. Г.“; удостоверение УП-2/28.03.2013 г., издадено от „Биоинвест“ АД; удостоверение УП-2 № 7 от 12.03.2014 г., издадено от „Петрол“ АД и ксерокопие на експертно решение № 3798 от заседание № 204, 13.12.2018 г.

По повод подаденото заявление и въз основа на представените документи е била извършена преценка за правото на пенсия на жалбоподателя и е било постановено Разпореждане № [ЕГН]/2 от 13.02.2019 г., с което на основание чл. 74, ал. 1 КСО на жалбоподателя е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване в минимален размер, до определяне на действителния ѝ размер по КСО, с начална дата на пенсията – 13.12.2018 г. при зачетен осигурителен стаж от трета категория в размер на 34 години, 08 месеца и 29 дни и навършена възраст към датата на подаденото заявление – 63 години и 11 месеца.

С Разпореждане №[ЕГН]/243/28.06.2019 г. е поправено разпореждането от 13.02.2019 г. относно вярната продължителност на осигурителния стаж до датата на инвалидизиране /13.12.2018 г./ - 30 г. 09 м. и 15 дни; определена е, считано от 13.12.2018 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 176,46 лв.; определена е, считано от 01.07.2019 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 186,52 лв; отказано е изменението на личната пенсия поради общо заболяване в действителен размер.

Срещу така издаденото разпореждане е подадена жалба пред директора на ТП на НОИ С.-град, който с Решение № 2153-21-62/25.03.2020 г. я е отхвърлил и е потвърдил обжалваното разпореждане.

С решение № 1017 от 18.02.2021 г. по адм. дело № 3940/2020 г. на АССГ, Трето отделение, 2-ри състав, решението е отменено и върнато на органа със задължителни указания. При повторното разглеждане на административната преписка е издадено решение № 2153-21-148/03.06.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С. - град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-2006/11.11.2019 г. на Н. Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/243 от 28.06.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

С Решение № 5329/19.08.2022 г. на АССГ по адм. д. № 7133/2021 г. е което е отменено решение № 2153-21-148/03.06.2021 г. и преписката е върната за ново произнасяне е издадено решение № 2153-21-350/01.11.2022 г. на директора на ТП на НОИ- С. град, с което е отменено разпореждането от 28.06.2019 г. и преписката е върната на пенсионния орган за събиране на доказателства и ново произнасяне.

При последвалото разглеждане на административната преписка е издадено оспореното в настоящото производство Разпореждане № [ЕГН]/56 от 18.07.2023 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, което е оспорено по административен ред, като жалбата с вх. № 1012-21-814/17.08.2023 г. е отхвърлена, като неоснователна с Решение №2153-21-197/27.10.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

За да отхвърли жалбата директорът на ТП на НОИ С.-град е приел следното: пенсионният орган

отново е поискал извършване на проверка по разходите на ДОО на „Биоинвест“ АД от контролните органи в дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ при ТП на НОИ-С. град. В отговор на 01.03.2023 г. от дирекция КПК е постъпила информация за предприетите действия. Посочено е, че съгласно вписванията в ТР дружеството се представлява от ЮЛ - „АКБ АКТИВ“ АД. ЕИК[ЕИК], представлявано от лицето З. Г. Д. и съвет на директорите: „АКБ АКТИВ“ АД, Н. Й. Б. и „ХОЛАНДСКА МЕЧТА“. По повод издадените две задължителни предписания до осигурителя за представяне на документи по електронна поща е постъпила информация от Н. Б. член на съвета на директорите, че цялата документация на „Биоинвест“ АД е била иззета при обиските, извършени от Специализираната прокуратура на Р. България.

Във връзка с отправеното искане до Софийски градски съд е разрешен достъп до иззетата документация, като извършената проверка е приключила с Констативен протокол № KB-5-21-01385415/28.06.2023 г., в който са обективирани резултатите. В същия е описано подробно създаването и преобразуванията на „Б.“ през годините и заеманите от Н. Г. длъжности. Контролният орган е установил, че на 21.05.1992 г. между Министерски съвет и Н. Г. е сключен договор за възлагане на управлението на „Биоинвест“ ЕООД, съгласно който от 01.04.1992 г. Г. е управител до сключване на мениджърски контракт в съответствие с действащата нормативна уредба. Съгласно този договор му е било определено възнаграждение в размер на 5000.00 лв., като е уговорено в рамките на всяко тримесечие същото да се увеличава/намалява с процент, определен като отношение между фактически изплатените средни брутни работни заплати за текущото и първото тримесечие на 1992 г. С решение от 21.12.1992 г. на СГС е репатрирано дружество ограничена отговорност с държавно имущество - „Биоинвест“ ЕООД, представлявано от управителя Н. Г.. С решение от 20.03.1996 г. на СГС дружеството е — преобразувано в ЕАД с държавно имущество и Н. Г. е вписан като член на съвета на директорите и изпълнителен директор, представляващ дружеството. С решение ги 18.06.1996 г. на СГС Г. е заличен от съвета на директорите и като представител е вписанаа Й. В..

Установените от пенсионния орган външни нередовности на представените удостоверения обр УП-2 от „Биоинвест“ АД, са породили съмнения относно редовността им, а размерите на осигурителния доход и относно достоверността на данните, поради което е прието, че извършването на проверка по оригиналните ведомости е от съществено значение, а невъзможността за извършване на такава по обективни причини пречатства изчисляването на пенсията за ИОЗ в действителен размер.

По отношение на претендирания стаж като изпълнителен директор на „Про-Н. Г.“ ДЗЗД (консорциум) за доказване на който са представени: ТК №25/07.02.1975 г. със заверен трудов стаж периода от 15.07.1999 г. до 02.02.2000 г.: Удостоверение обр. У П-3 №3 18.03.2000 г. и Удостоверение обр.УП-2 №4/18.03.2000 г., е прието, че при издаване на цитираните удостоверения е използван формуляр на образец УП-3 и УП-2, в които фигурира графа „часове“, а изчисляването на осигурителния стаж и в часове и включването им като реквизит в образците е направено след допълнението на чл. 9, ал. 1 от КСО и изменението и допълнението на чл. 38 от НПОС.

Представени са доказателства за предприети действия от пенсионния орган за служебно изясняване на осигурителния стаж и осигурителния доход при този осигурител, като са изискани проверки, за които са установени факти и обстоятелства съгласно Констативен протокол № КП-5-21-00541137/21.03.2019 г., в който е посочено, че при извършена проверка в информационната система на НОИ в РОЛ е установено, че за периода от 01.07.1999 г. до 28.02.2000 г. за лицето Н. Л. Г. няма деклариранни данни с Декларация образец № 1 за изплатени възнаграждения от осигурителя „Про-Н. Г.“ ДЗЗД. От данните в регистър „Приходи“ е установено, че от осигурителя

„Про-Н. Г.“ ДЗЗД има постъпили осигурителни вноски само за периода м.07.1999 г. - м. 12.1999 г. Посочено е, че контролните органи са в обективна невъзможност да установят къде се съхраняват разплащателните ведомости и други документи на осигурителя. Данните сочат, че именно жалбоподателят Г., като управляващ съдружник, е имал задължение да предаде ведомостите поради предсрочното прекратяване от 22.02.2000 г. на ДЗЗД „Про-Н. Г.“ на „Профилактика, рехабилитация и отбих“ ЕАД - клон Б.. След като е установено, че ПРО ЕАД клон Б. е прекратен като активите и документите му са предадени на ПРО ЕАД клон Б. е извършена щателна проверка и при правоприменника, но не са установени ведомости, съгласно уведомително писмо изх.№ 49/03.03.2022 г. на директора на ПРО - клон Б..

При спазване на служебното начало и предвид, че разплащателната документация на правоприменника на „Витоша-47“ ЕАД – „Р. -2000“ е предадена на осигурителния архив на НОИ с изискана проверка и евентуалното издаване на удостоверение по образец за претендирания стаж. По данни от отдел „Обединен осигурителен архив“ към ТП на НОИ - К., е приемно-предавателен протокол №293 от 17.08.2007 г. от „Р. 2000“ като правоприменник на „Витоша 47“ ЕАД са били предадени ведомостите за заплати за съхранение в ПОИ, но в приетата документация за периода от месец 06.1997 г. до месец 01.1999 г. липсват данни за Н. Л. Г..

Решението е връчено на пълномощника на жалбоподателя на 06.03.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд -София-град, Трето отделение, 36-ти състав намира жалбата за основателна, поради следното:

Жалбата е подадена в срок срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед представената Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган.

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, обуславящи отмяната на оспорения акт, последният е постановен при правилно приложение на материалния закон.

Оспореното решение съдържа всички реквизити от формална страна, предвидени в чл. 59 от АПК. То съдържа указания за органа, който го издава, за наименованието на акта, както и за това в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва. Изрично е посочен адресатът на акта. Същият е датиран и носи подписът на лицето, което го издава с означение на длъжността му. В съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК решението има ясна разпоредителна част, която съдържа волеизявлението на административния орган и са определени правата и задълженията, които актът създава/засяга. Детайлно са изложени и фактическите основания за издаване на административния акт /чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК/. Посочени са и правните основания за издаване на акта.

По отношение съответствието на оспорения акт с материалния закон, съдът намира следното:

Законът е овластил административния орган сам да изменя и отменя издадените от него административни актове в хипотезите на чл. 99 от КСО. Съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 КСО може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато пенсионерът представи нови доказателства за придобит осигурителен стаж, осигурителен доход, гражданско състояние и др. Според т.6 на чл. 99, ал.1 от КСО, (в редакцията към настоящия случай - изм. ДВ, бр.100 от 2010 г., в сила от 01.11.2011 г.) влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато пенсията е определена в по-голям или в по-малък размер.

Спорът между страните се заключава в това дали следва да бъде зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход при „Биоинвест“ АД, „В.-47 - С.“ и „Про-Н. Г.“ ДЗЗД на жалбоподателя.

При обсъждане на представените документи и на служебно събраните доказателства административният орган правилно е приел, че съществуват редица нередовности и несъответствия, водещи до извода за недоказаност на положен стаж в дружествата.

По делото са събрани доказателства, имащи отношение към преценка валидността на документите, удостоверяващи определени факти, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност, и предвид всички други обстоятелства и факти, могат да послужат за формирането на релевантни за спора изводи.

Съдът намира, че разпореждането на пенсионният орган е постановено след като в изпълнение на указанията на съда, дадени с Решение № 5329/19.08.2022 г. по адм. д. № 7133/2021 г., като са положени необходимите усилия да бъдат намерени ведомостите за заплати на „Биоинвест“ АД, за да се установи дали правилно е отразен в представените удостоверения обр. УП-2 размера на осигурителния доход. Тук се касае тригодишния базисен период за изчисляване на индивидуалния коефициент (ИК) по реда на чл. 70, ал. 4 - 6 от КСО за определяне на размера пенсията, отпусната от 13.12.2018 г. Този ред за изчисляване на ИК изисква включване и на осигурителния доход след 01.01.1997 г. и съответно следва да бъде включен и осигурителния доход от „В.-47 -С.“ и този от „Про-Н. Г.“ ДЗЗД.

В оспореното решение са описани подробно от фактическа страна предприетите действия по издирване на ведомостите на „Биоинвест“ АД, като с оглед данните, че са били иззети е изискано и разрешено извършване на проверка на иззетата документация на фирми на Н. Б., вкл. и за „Биоинвест“ АД, при обиските във връзка с преписката, водена от Специализираната прокуратура на Република България. Тези действия са били предприети след предоставяне на информация за това с имейл от Б. до контролния орган в ТП на НОИ- С. град на който е било възложено да извърши проверка, тъй като пенсионният няма такива правомощия, и след неуспешни опити да се установи връзка с представляващия дружеството З. Д..

Видно от помесечно отразените в констативния протокол размери на осигурителния доход, който касае определяне размера на пенсията се установява, че същият е в по-нисък размер от посочения в удостоверения обр. УП-2 с изх.№ 25/28.08.2013 г. и УП-2 с изх. № 62/16.10.2014 г., както следва: за 1992 г. по представените ведомости осигурителният доход е в общ размер на 64 250, а не 126 046,00 лв.; за 1993 г. е в общ размер на 107 330,60 лв., а не 494 792.16 лв., като само за периода от 01.07.1993 г. до 31.12.1993 г. е 61 306.85 лв., а не 428 860.43 лв., както е посочено в УП-2 с изх. № 62/16.10.2014 г.; за 1994 г. осигурителният доход по ведомости е 274 921.00лв., а не 755 829.00 лв.; за 1995 г. - възлиза на 423 105.00 лв., а не 626 070.00 лв; за 1996 г. (от 01.01.1996 г. до м.06.1996 г.) - 240 680.00, а не 648 071.00 лв.

Следва да се посочи, че освен несъответствие в размера на удостоверения осигурителен доход се констатира и други такива от външна страна, които правят

документите нередовни, а именно: в удостоверение обр. УП-2 с изх.№ 25/28.08.2013 г. е начислен доход до 30.06.1996 г., а по трудовата книжка Г. е с прекратено правоотношение от 18.06.1996 г.; в обр. УП-2 с изх.№ 25/28.08.2013 г. липсва подпис на изготвил, а в обр. УП-2 с изх. № 62/16.10.2014 г. подписите на изготвил и ръководител са идентични.

По отношение на обр.УП-3 с изх.№ 26/28.08.2013 г., изд. от „Биоинвест“ АД се установява, че не съответства на данните от ведомостите за заплати, тъй като е издадено за длъжност „изпълнителен директор“, каквато е била заемана от Г. само за периода от м. март 1996 г. до 18.06.1996 г. - след преобразуване на дружеството от ЕООД в ЕАД и назначаване на съвет на директорите.

Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, а в ал. 3 е предвидено, че документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Анализът на тази разпоредба налага извода, че изплащателните ведомости са първичните документи, доказващи наличието на осигурителен стаж, а трудовите, служебните и осигурителните книжки, както и удостоверенията обр. УП – 3 (документи по утвърден образец по смисъла на чл. 40, ал. 1 от НПОС) са вторични документи, които отразяват данните, съдържащи се в изплащателните ведомости. При несъответствие между записванията в изплащателните ведомости, от една страна, и трудовата книжка и удостоверенията обр. УП – 3, от друга страна, от значение е направеното отразяване в изплащателните ведомости, а не обратното, което недвусмислено се налага от съдържанието на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 НПОС. Обратно на твърдяното в жалбата именно при изпълнение на задължението си по чл. 35 от АПК административния орган е длъжен да изясни всички относими факти и обстоятелства и с оглед принципа на истинността да постанови правилен и законосъобразен административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира, че от компетентните контролни органи са положени дължимите усилия и са изчерпани всички възможности за установяване на местонахождението на оригиналните ведомости за заплати, за да бъде извършена проверка относно удостоверяването на осигурителния стаж и осигурителния доход на жалбоподателя от „Биоинвест“ АД.

Правилно установените от пенсионния орган външни нередовности на представените удостоверения обр УП-2 от „Биоинвест“ АД, описани в оспореното разпореждане са породили обосновани съмнения относно редовността им.

Следователно, след като цитираните документи страдат от посочените в тях нередовности, то те не могат да се ползват с качеството на официални удостоверителни документи и не следва да имат материална доказателствена сила в конкретния случай, поради което не може да бъде зачетен осигурителен стаж и доход на жалбоподателя въз основа на тях.

По отношение на претендирания стаж като изпълнителен директор на „Про-Н. Г.“ ДЗЗД: За доказване на претендирания стаж са представени: ТК № 25/07.02.1975 г. със заверен трудов стаж та периода от 15.07.1999 г. до 02.02.2000 г.: Удостоверение обр. УП-3 №3 18.03.2000 г. и Удостоверение обр.УП-2 № 4/18.03.2000 г. Съдът намира, че изводът на пенсионните органи за антидатиране на удостоверенията е съответен на представените по делото доказателства, като от жалбоподателя не се представиха такива, които да го

опровергаят.

За антидатиране на документите сочи това, че същите са издадени на дата 18.03.2000 г., но е ползван формуляр на образец УП-3 и образец УП-2, утвърдени по късно - след 01.01.2005 г., тъй като фигурира графа „часове“, а включването на такава може да стане само след допълнението на чл. 9, ал. 1 от КСО, обнародвано в ДВ бр. 112/2004 г., и изменението и допълнението на чл. 38 от НПОС, обнародвано в ДВ, бр. 24/2005 г. В този смисъл образците не са издадени в предвидената и утвърдена форма, поради което нарушено се явява и изискването за спазване на задължителната и утвърдена форма на документа.

С оглед гореизложеното, настоящата инстанция приема, че както представения обр. УП-2, така и обр. УП-3 са антидатирани и не са издадени в установената за тях форма към датата на тяхното издаване.

Следователно, след като формата на издаване е нарушена, както и след като цитираните документи страдат от посочените в тях нередовности, то те не могат да се ползват с качеството на официални удостоверителни документи и не следва да имат материална доказателствена сила в конкретния казус, поради което не може да бъде зачетен осигурителен стаж и доход на жалбоподателя въз основа на тях.

На следваща място, съгласно Констативен протокол № КП-5-21-00541137/21.03.2019 г., съдържащ информация за извършените от органите проверки, за периода от 01.07.1999 г. до 28.02.2000 г. за лицето Н. Л. Г. няма деклариран данни с Декларация образец № 1 за изплатени възнаграждения от осигурителя „Про-Н. Г.“ ДЗЗД. Посочено е, че контролните органи са в обективна невъзможност да установят къде се съхраняват разплащателните ведомости и други документи на осигурителя. Данните сочат, че именно жалбоподателят Г., като управляващ съдружник, е имал задължение да предаде ведомостите поради предсрочното прекратяване от 22.02.2000 г. на ДЗЗД „Про-Н. Г.“ на „Профилактика, рехабилитация и отдиш“ ЕАД - клон Б.. След като е установено, че ПРО ЕАД клон Б. е прекратен като активите и документите му са предадени на ПРО ЕАД клон Б. е извършена щателна проверка и при правоприемника, но не са установени ведомости, съгласно уведомително писмо изх.№ 49/03.03.2022 г. на директора на ПРО - клон Б.. Същевременно, жалбоподателят е представил такива по адм. д. № 3940/2020 г. и те са приобщени към доказателствения материал по настоящото дело. Правилно пенсионният орган е приел, че държането на ведомости след прекратяване на осигурителя от физическо лице и несъхраняването им по предвидения от закона ред (от правоприемника) поражда обосновани съмнения относно тяхната автентичност и достоверност.

С оглед изложеното, тези документи не могат да послужат в пенсионното производство по изложените по-горе съображения относно изискванията на чл. 40 от НПОС, досежно доказването на стажа и дохода в пенсионното производство.

Относно претендирания стаж в „Витоша-47“ ЕАД:

Видно от договор за възлагане на управлението на член от съвета на директорите в ЕАД с едностепенна система на управление, допълнително споразумение към него и заповеди на министъра на промишлеността, решение на СГС, ФО по ф.д.№ 10902/1990 г. и др. се установява, че Н. Г. и бил назначен за управляващ и представляващ дружеството за три години от 23.06.1997 г., а съгласно заповед на министъра на промишлеността от 23.12.1998 г. договорът е прекратен от датата на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър.

За периода от 01.10.1997 г. до 31.12.1999 г. вкл., съгласно чл.30, ал.1 от Правилника за реда за упражняване на правата на собственост на държавата в предприятията, лицата, работещи по договори за управление и контрол на държавни предприятия-еднолични търговски дружества, включително и на изпълнителните директори, когато не са осигурени за всички осигурителни случаи на друго основание, подлежат на осигуряване за всички осигурителни случаи за сметка на съответното дружество върху общия размер на изплатените им брутни трудови възнаграждения, но върху не повече от осемкратния размер на минималната работна заплата, а от 01.01.1999 г. в размер на десеткратния й размер.

Осигурителният стаж се установява с удостоверение обр.УП-3, а осигурителния доход с обр.УП-2. В случая, пенсионният орган обосновава не е зачетел стаж и доход на жалбоподателя за периода от 23.06.1997 г. до 12.01.1998г., тъй като същият не е удостоверяван с изискуемите удостоверения по образец, а в осигурителния архив на НОИ не са били предадени ведомости за управителя.

В настоящия казус, предвид изложеното относно установената нередовност на удостоверителните документи за доказване на осигурителен стаж и осигурителен доход при „Биоинвест“ АД, „В.-47 - С.“ и „Про-Н. Г.“ ДЗЗД, която се потвърждава от приетите по делото доказателства, пенсионният орган обосновава е приел спорния стаж като ненадлежно доказан и не го е зачетел, респ. правилно и законосъобразно е отказал изменение на пенсията за ИОЗ на Н. Г. в действителен размер.

В обобщение, съдът намира, че органите по осигуряването правилно са приложили материалния закон и оспореното разпореждане е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила, мотивирано и в съответствие с материалния закон.

По така изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Л. Г., против Решение № 2153-21-197/27.10.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-814/17.08.2023 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/56 от 18.07.2023 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Н. Л. Г., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

